

vil igjen blive noget dyrere for saadanne Tidsskrifter, som udkomme sjældnere. Disse Momenter ville saaledes gjensidigt opveie hinanden, at der ikke er noget Tab at befrygte for Postvæsenet. Jeg haaber derfor, at den høitærede Finanzminister ikke vil stille nogen absolut Modstand mod et saadant Forslag. Jeg beder ham saa indstændigt derom, fordi jeg kan sige, at i dette Forhold kan jeg tale som den, der har god Erfaring, som veed, hvorledes Forholdene stille sig, og altsaa ogsaa kan, naar ikke den personlige Interesse træder forstyrrende og blendende op — hvad for mit Bedkommende ikke kan være Tilfældet her — afgive en Forsikring, der kan staae til Troende.

Finanzministeren: Jeg skal tillade mig at gennemgaae de stillede Endringsforslag paragraphviis, saaledes at jeg samler dem, der ere stillede til hver Paragraph af Lovforslaget, og omtaler dem under Et. Det første Forslag er stillet til § 1 af et Mindretal i Udvalget, og gaaer ud paa, at Adressobreve skulle udgaae af Postvæsenets Eneret. Jeg maa i den Anledning begynde med den Bemærkning, at jeg ikke kan være enig med det ærede Medlem for Sorø Amts 2den Valgkreds (Alberti), naar han forsvarede dette Forslag med, at disse Breve ikke nu ere underkastede Postvæsenets Eneret. Jeg troer, at dette berøber paa en usfuldkommen Opfattelse af Loven, som det ærede Medlem har forsøgt at gjøre gjældende, thi disse Breve ere nu i Virkeligheden undergivne Postvæsenets Eneret og betragtes stadig som undergivne denne. Grunden til, at man maa ønske, at Adressobreve vedblive at høre under Postvæsenets Eneret, saasnart de ere forseglede, er den, at man — og jeg troer med Grund — frygter for, at man ellers vil udsætte sig for, at Bestemmelserne om Postvæsenets Eneret let ville blive omgaaede derigjennem, at et almindeligt forseglet Brev faaer Udseende som et Adressobrev. Jeg holder mig overbevist om, at det ærede Thing vil samstemme med mig i, at, naar man i det Hele fortolker Postvæsenets Eneret paa en saa liberal Maade, som skeet er i nærværende Lovforslag, hvort man har givet slip

paa flere af de nugældende Bestemmelser herom, vil man paa den anden Side ikke være meget tilbøielig til at tilføie Bestemmelser, hvorefter det kan forudsæes, at det let ikke vil blive fuldt Alvor med, hvad vi ville vedblive at hævde. Jeg skal yderligere tillade mig at lægge Vægt paa, at det som bekendt staaer fuldkommen frit for at sende et Adressobrev, der er usforseglet, med hvilken som helst Veilighed, man vil, og det er ligeledes klart, at man kan lægge et lukket Brev ind i en Pakke. For den, for hvem det er om at gjøre i et enkelt Tilfælde at kunne faae forsendt et saadant forseglet Brev med anden Veilighed end med Posten, er der i alt Fald den Udvei, at han kan sætte et Frimærke paa Brevet, og Forsendelsen er da lovlig; men stiller man det i Almindelighed frit for Enhver at kunne sende forseglede Adressobreve med, hvem han vil, aabner man en Dør paa Aalen, hvorigjennem der kan gjøres Indgreb i den Eneret, som man dog vil beskytte. — Til samme Paragraph er der stillet et andet Forslag, ved hvilket jeg har langt mindre Betænkelighed, nemlig om hvorledes Ordet „Poststed“ skal defineres; om det defineres paa den Maade, som skeet er i Lovforslaget, eller saaledes, som det her er foreslaaet af Mindretallet, har ikke Stort at sige: Jeg vil kun gjøre opmærksom paa, at der i de Exempler, som den ærede Forslagsstiller, der udviklede Forslaget, (Tauber) anførte, var flere Feil, hvorpaa jeg dog ikke videre skal gaae ind, da den hele Sag ikke ligger mig videre paa Hjerte. Maa jeg imidlertid gjøre opmærksom paa, at det forekommer mig mindre heldigt at definere Poststed saaledes, at der ogsaa til et Poststed hører et Brevsamlingssted med dets Omdelingskreds, thi som bekendt have Brevsamlingssteder ingen Omdelingskreds. Jeg troer virkelig i det Hele, at den Definition, der er foreslaaet i Lovudkastet, giver alt det Fornødne i saa Henseende, og at de Ulemper, som det ærede Medlem frygtede af denne Definition, virkelig ikke ville indtræde. Jeg kan derfor ikke ansee det for

Rettelse.